

St. ramăuă

4329

Fragmentul drăgare

Fragmentul Drăganu, fragment din
Măli-tvenic, cuprinde o parte din slugă Poprebanici-a
înormintării. A fost studiat și publicat de N. Drăganu.
Numele la obit At. Popa în studiul său citat mai jos.
Are 30 fcl. format 19 x 14,2 cm, cu 14 rânduri pe o parte
Scrierea imită tiparul, dar fiindă și pe uniață. L. rom.
Provine din fundul - denață Mardian.

Drăganu, datează după folioane, din prima jumătate a
sec. XVII iortet tele, puse în legătură cu Codicele shkuan și Codicele
Tolarescu, din jumătatea a doua a sec. XVII, fiind ul mai vechi
text de Măli-tvenic, în l. română. După prima parte, până la
Antifonae, din slugă prohodului, restul este complet. Slugă
nu este pentru unu unu sau, ci pentru călupă, leade dră-
panu nu menționează.

Are câteva inițiale cu antipove, unia, un alt de reuște
ca lea vechi (sec. XV-XVI). Are folioane: ~~nume~~ curvănă cu stea,
trifri cu literede S S (numele fabricantului) stea cu cam de
dumă, toate snt în jurul lui 1620-30. (Kennedy? p. 125)

Colile - caietele - nu snt numerotate. ^{Prisquet II. 6294.}

Proste ta coperta, snt unise filele de cotor dar
nu toate.

Este un manuscris de mare valoare literară.

Fragmentul Drăganu, un are însemnări vechi;
ci numai una cu litere latine din 1885 din care reiese
că a fost în Raportul Mare - Geografie - Hunedora.
Textele au particularități vechi.

Reprodus din Radușan IV, f. 141-142 de la sărutarea
mortului, fiind et pune în frapă, f. 27.

Vește-mă fără plâns și fără suflăre zăcând. plânget
derept unire frăți și prieteni și cu noștrii. până
în ziua ei cu voi om(ă) prânt și de năprasă înșurub
fricoșul ceas de moarte ce venite tot' carii m-ai' subit. de
mă sărutat. sărutarea cea de apoi că de acum |.

Din Meliturial, din 1689, Bășrad, al lui ^{Joan} ~~de~~ ^{din} ~~1711~~.

f. 120. Văzindu-mă fără plâns și fără suflăre zăcând, plân-
peti de unire frăți și prieteni, rudelă și cu noștrii: că în
ziua de ei cu voi om prânt, și de năprasă înșurub în-
fricoșatul ceas al morții, ce venite împreună că rora
văzând înaintă, de mă sărutat. cu sărutarea de
preună.

incipit, f. 1. și carii în morțiute dormu metăute căntări.

Bibliografie: N. Drăganu, în fragment din cel mai vechi
meliturial românesc, în Dacoromania II. 1922. pp. 254-326.

At-Popa, fragmentul clujean, din 1961. în manuscris.